

„Iisus Hristos, Lumina cea mare, începutul și scopul a toată existența creată”

Un articol de: Arhid. Ștefan Sfarghie

În Duminica după Botezul Domnului, 10 ianuarie 2021, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. Preafericirea Sa a reliefat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Matei 4, 12-17), referitor la începutul propovăduirii Domnului, ne arată în esență că *Mântuitorul Iisus Hristos este Lumina vieții veșnice.*

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat că Evanghelia Duminicii după Botezul Domnului ne arată atât legătura dintre Botezul Său și lumina Evangheliei Sale, cât și legătura dintre predicarea Împărăției cerurilor și pocăință. „Mântuitorul Iisus Hristos a început să propovăduiască Evanghelia Sa după ce S-a botezat în Iordan și după ce a stat 40 de zile în pustie și a respins ispitele venite din partea diavolului.

Botezul Domnului înseamnă arătarea Lui în public, primirea Botezului de la Ioan Botezătorul și apoi deschiderea cerurilor și arătarea Sfintei Treimi. (...) Pasajul Evangheliei de astăzi ne arată că, atunci când Iisus a început să binevestească Evanghelia Împărăției cerurilor, a folosit aceleași cuvinte ca Sfântul Proroc Ioan Botezătorul, și anume, i-a îndemnat pe oameni la pocăință zicând: «Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor» (Matei 4, 17). Prin aceasta vedem că există nu numai o legătură între Botezul Domnului și Evanghelia Sa, ci și o legătură între predicarea Împărăției cerurilor și pocăință. Există o relație strânsă între binevestirea Împărăției cerurilor și chemarea la pocăință, ca pregătire pentru a putea intra în Împărăția cerurilor prin Sfântul Botez. Evanghelia ne arată deodată lumina botezului și lumina pocăinței, care, de fapt, este continuarea luminii botezului în viața creștinului”, a reliefat Părintele Patriarh Daniel.

Deplinătatea descoperirii lui Dumnezeu în și prin Iisus Hristos

În continuare, Patriarhul României a explicat că expresia „poporul care stătea în întuneric” (Matei 4, 16) se referă la evreii care Îl cunoșteau pe Dumnezeu, însă într-un mod nedeplin sau parțial, ei primind descoperirea dumnezeiască în mod treptat, etapizat, prin Moise și proroci. „O altă categorie erau păgânii, adică cei din neamuri diferite, care «ședea în latura și în umbra morții» (Matei 4, 16). Aceștia erau popoarele care se închinau la mulți zei și care nu credeau în învierea trupului. (...) Ce este această *lumină mare* care se arată poporului ce stătea în întuneric? Este deplinătatea descoperirii lui Dumnezeu în și prin Iisus Hristos, Fiul Său Cel veșnic, Care din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor S-a făcut Om. Hristos este Lumina cea mare Care Se arată în Galileea mai întâi și apoi în toată Țara Sfântă și lumii întregi”.

Preafericirea Sa a explicat apoi de ce Hristos este Lumina cea mare. „Hristos este Lumina cea mare fiindcă El este Cuvântul și Fiul veșnic al lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a creat cerul și pământul, El le-a creat prin Cuvântul puterii Sale. A zis și s-a făcut. Dumnezeu-Tatăl a vorbit prin Dumnezeu-Fiul sau prin Cuvântul Său Cel veșnic și toate cele ce au fost create s-au făcut prin Hristos, în Hristos și pentru Hristos. În acest sens, Sfântul Ioan Evanghelistul zice: «Întru El era viață și viața era lumina oamenilor» (Ioan 1, 4). «Cuvântul era Lumina cea adevărată Care luminează pe tot omul care vine în lume» (Ioan 1, 9). Iar Sfântul Apostol Pavel dă și mai multe detalii despre importanța legăturii dintre Cuvântul lui Dumnezeu și creația întreagă sau existența creată văzută și nevăzută când zice: «Toate s-au făcut prin El și pentru El» (Coloseni 1, 16). Cu alte cuvinte, lumea întreagă, universul material

văzut și lumea nematerială și nevăzută a îngerilor au fost făcute în Hristos, prin Hristos și pentru Hristos. De aceea, când El Se întrupează, «întru ale Sale a venit» (Ioan 1, 11). Fiul lui Dumnezeu este Lumina cea mare, este sensul prim și ultim a toată existența creată, este originea și finalitatea întregului univers creat, văzut și nevăzut, este Alfa și Omega, începutul și scopul a toată existența creată”, a subliniat Părintele Patriarh Daniel.

Importanța pocăinței și a Botezului în numele Preasfintei Treimi

De asemenea, Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit despre importanța pocăinței și a Botezului în numele Preasfintei Treimi, absolut necesare intrării în Împărăția cerurilor. „Împărăția lui Dumnezeu este o lucrare tainică asupra sufletelor oamenilor și această lucrare cere ca oamenii să se schimbe din interior, să-și schimbe modul lor de a gândi, de a vorbi și de a viețui. Aceasta înseamnă pocăiți-vă, schimbați-vă felul de a fi! Aceasta este condiția primă pentru intrarea în Împărăția lui Dumnezeu și apoi, sigur, Botezul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Botezul în numele Preasfintei Treimi ne dăruiește iertarea păcatelor, dar și înfierea. Prin harul Duhului Sfânt devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu. Devenim fii și fiice după har, după cum Fiul Cel veșnic este Fiul al lui Dumnezeu, însă după natură, după firea Lui divină. Prin Botez noi primim și începutul învierii sufletului din moartea pricinuită de păcat, adică începutul unei vieți sfinte”.

Preafericirea Sa a mai precizat că pocăința ca schimbare, înnoire și sfințire a vieții este o lucrare necesară înainte de Botez, dar și după primirea acestuia. Privitor la Taina Sfântă a Botezului, Patriarhul României a subliniat că scopul acesteia este cultivarea în noi a seminței sfințeniei. „Botezul se săvârșește o singură dată, în apă și în Duh Sfânt, dar pocăința, ca botez al lacrimilor, se săvârșește tot timpul, pentru că în Împărăția lui Dumnezeu nu poate intra nimic necurat. Iar curățirea de păcate se face prin Taina Pocăinței sau a Spovedaniei. Pocăința este continuarea luminării noastre care începe prin Botez. (...) Sfântul Antonie cel Mare a fost întrebat, înainte de moarte, ce ar mai face dacă ar trăi mai mult? El nu a vorbit de vreun program social, cultural sau misionar, ci a spus: «Dacă aș trăi mai mult, aș învăța să mă pocăiesc mai bine». Pocăința este așadar programul Botezului pentru toată viața”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.